

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Honore, Dignis Vel Indignis, Jvste Vel Inivste, Deo
Semper Jvstissimo, Dato, Negato, Violato**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 8. Quanta sit vbiq[ue] multitudo Hypocritarum?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48689](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48689)

Iob. 20.
27.

perem quemdam nudum in solo iacentem ab eo aspectum esse, lacerum prorsus & pannis vilibus oblitum, cuius animam, qui multi ei praesto aderant, Angeli reuerenter euocârint. Cui Dauid quoque cum summi concentus citharâ suâ affuerit, carminibus illam veluti demulcens atque producens. Vbi vides diuersa facie, diuersas animas rectas latuisse. Sub vili aspectu erat mens pretiosa; & sub fama castitatis summa turpitude. De tali diuina est sententia: *Reuelabunt cali iniquitatem eius*; hoc est, per Angelos, & reliquos Diuos, & apparitiones detegent, quid sub ouina pelle occultârint.

§. VIII.

Quanta sit ubiq; multitudo Hypocritarum?

Pauci sunt fortasse ex hoc numero mortales? Enimuerò plurimi. Fridericus III. Imperator, cum audiret quemdam dicentem, abiturum se aliquando in ea loca, in quibus nulli planè hypocritæ essent, respondit: *Vltra Sauromatas ergo, & glaciale Oceanum tibi euundum est. Sed cum eò veneris, non omnino carebit hypocrisis locus, si modò & tu homo, non Deus es. Inter mortales enim nemo est, qui non ex aliqua parte fictus fucatusq; sit. Quis enim vitia sua non tegit? quàm pauci virtutes suas*

suas non cupiunt sciri & laudari? aut magis
 laudari, quàm merentur? Quotquot rei
 cùm sint, vbi fatenda est veritas, ibi se se ex-
 cusant, hypocritæ sunt. Quot sub nomine
 amicitiae hostem abscondunt? *Apertè enim*
odisse, vel amare, est magis ingenui, quàm fron-
te occultare sententiã. Quot adulterant veri-
 tatem? &, sicut Troianus equus, fallunt sub
 specie pietatis? Quot adeunt templa, qui
 conspici volunt? quot ieiunijs se affligunt,
 vt appareant ieiunantes? quot flagellis cor-
 pus castigant, vt sub ipso sacci tegumento
 vel ignoti laudentur, atq; seueri in seipso
 videantur? Quot peculiaria & vitæ notabi-
 lia sectantur, vt emineant? Mirifica res est,
 & monstro similis, quòd etiam inter Philo-
 sophos, immò Religiosos inueniantur, qui,
 quia toga non splendet, imò quia sordet &
 lacera est, laudem captant, voluntq; de ipsa
 humilitate superbire. *Asperum cultum, & Senec ep.*
vitiosum caput, & negligentiore barbã, & 13,
indictũ argento odium, cubile humi positum, &
quidquid ad laudem peruersa vita sequitur, eui-
 ta, ait Ethnicus. Vult ergo frontem populo
 nostram conuenire, non quòd ista asperita-
 tis opera sint carpenda, sed quòd carpenda
 sint, si ideò fiant, vt inde laudemur, vnde

S. Greg.
lib. 8. mo-
ral.

S. Hieron.
lib. 2. con-
tra Pela-
gian.

Matth.
24. 51.

2. Cor. II,
14.

nos non extollere, sed demittere velle vi-
demur. Hypocrisis quippe est, virtutum
simulatione clausum vitium abscondere, &
arte palliare. Itaq; *quid in cunctis suis operi-
bus hypocrisis sperat, nisi reuerentiam hono-
ris, gloriam laudis, à melioribus metui, sanctus
ab omnibus vocari?* ait D. Gregorius. Hic
morbus quàm longè lateq; vagetur, docet
S. Hieronymus dum scribit, *Quamuis alijs
vitys carere possimus, hypocriseos tamen macu-
lam habere non posse, aut paucorum est, aut
nullorum.* Quid multis opus est, vt quanta
sit copia hypocritarum constet, Christus
ipse, vt seruum negligentem damnandum
indicaret, ait eum hypocritis accensendum:
*Diuidet eum, inquit (Dominus) partemq;
eius ponet cum hypocritis, illic erit fletus &
stridor dentium.* Cum quibus hypocritis? cum
diabolo, qui cùm sit princeps tenebrarum,
tamen ad fallendos homines *transfigurat se
in Angelum lucis;* item cum hominibus dia-
boli imitatoribus, qui & ipsi, cùm intus
sint, & in cute pleni immunditia & iniqui-
tate, tamen secundùm externam speciem,
venditant se, tamquam probos & sanctos.
Et quod mirum est, quemadmodum sanctis-
simi vitentes suas tegunt, atq; ad honorem
à se

à se amouendum, peccata defectusque suos & ipsi proपालant, vt videre fuit in Confessionibus S. Augustini, epistolis S. Hieronymi, lachrymis Petri & Magdalenæ, psalmis regij Prophetæ, alijsq; : ita grauissimi quique peccatores, qui facere assueuerunt

Candida de nigris, & de candentibus atra, Ouid. lib. 11. Metâ,
 occultatis nefandis criminibus, ante oculos hominum omnem modum sanctitatis ostendunt. Adeò vt magi, & sagi, & venefici, & qui suo se sanguine orco manciparunt, templa adeant, manus, oculosq; in cælum tollant; ceruicem torqueant, suspirent, lachrymentur ficto fletu; confiteantur, communent, dent eleemosynas; immò & miracula se patrare fingant, aut certè conentur. Hoc videre fuit in Simone mago, qui videns etiam ab Apostolis, signa & virtutes Act. 8. 13; maximas fieri, stupens admirabatur; item cum vidisset, quia per impositionem manus Apostolorum daretur Spiritus sanctus, obtulit eis pecuniam & c. Sed mox audiit: Non est tibi pars, neque sors in sermone isto. Cor enim tuum non est rectum coram Deo. Et hæc quidem Petrus dicebat; Paulus autem ad Elymam alterum magum, O plene, inquebat, omni do- Act. 13. 8; lo, omni fallacia, fili diaboli, inimice omnis iustitia,

Matth. 23.
33.

stia, non desinis subvertere vias Domini rectas?
Multi eiusmodi sunt, qui *ex patre diabolo* vias Domini rectas subvertunt, pleni dolo, pleni fallacia, digni ignominia. Quamquam Deus non omnes dignos ignominia, in ignominiam manifestat peccatores. Quem in finem aliquot exempla apponam, à me preconione recensita, & sitienter excepta.

CAPVT XV.

An, & quibus, & quo pœnitentia fructu, Deus hominum quorundam peccata, absque eorum infamia, manifestet, ad clementiam suam manifestandam?

S. I.

Futura contingentia, & secreta cordium soli Deo nota esse.

Nillum esse hominem arbitror, qui non auidè cuperet scire, quàm diu tandem Germaniam, ac totam p̄ane Europam bellis sit afficturus Deus? quando pacè, pro qua oramus, redditurus? quid circa hunc, aut illum Principem, circa hanc & illam Remp. circa se ipsum sit futurum? Sed hæc omnia pendent à Deo, qui
solus